

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

Literæ P. Aegidij Gonzalij ad Patrem Balthassarem Aluarium

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

V. que R. sacrificijs & orationibus id impetra-
te, posse nos Romam adhuc tempestiue perueni-
re: cum sit viginti tantum dierum iter. Deus de-
gnetur ita rem dirigere ad maius ipsius obsequi-
um & gloriam, Amen. Lugduni die 10. Martij An-
ni 1573.

*Littera Patris Aegidij Gonzaly ad Pa-
trem Balthassarem Aluarium.*

IN his reddam R. V. rationem exitus nostrae
Captiuitatis, nam de eius initijs non est quod
referam, cum intelligam P. Ioanem Suarezium
de eo plenè scripisse. Usque ad P. Gutierrez mo-
bum quidquid patiebamur adeò erat iucundum
ac dulce, ut magna voluptas videretur, exterius
illas molestias ferre, cum quibus tanta aderat in-
terior lætitia, ac iucunditas. Morbus qui ab ipso
primo die valde periculosus videbatur, cepit in
bis solitudinè quandam ac tristitiam adferre. Sed
quamuis ipse egrotus apertè ominaretur suam mor-
tem, quã ipsa ægritudo satis indicabat: non tamen
existimasse, Deum afflictis tantam additurum des-
solationè, nec tot simul incòmoda deglutieda, ut
ego aiebam, præbiturum. Nec scio in viginti retro
annis, me aliquid magis optasse, quàm nunc huius
Patris sanitatè; nec grauius aliquid tulisse, quàm
eius mortè. Plus dolor potuit, quàm ego, ut orde-
nariam moderationè superarit, mihiq; persuadere
quemcuq; huius spectaculi spectatorem, comita-
turum fuisse lacrymas nostras, quæ etiã ipsos ho-
stes ad còmiserationem impellebant. Paulò plus,
quàm quinquaginta horis Deus hunc Patrem ad se
voca-

vocavit, generaliter confessus: sepultus fuit prope Cardellachum, vbi nullum erat Religionis vestigiū. Sequenti die P. Ioannes Suarius discessit Lugdunū: & nos hic hæsimus, ego ex vulnere meo in lecto, vbi ex ingenti fetore cuiusdā mulctis grauiter læsi, aucta mihi est febris, & accessit fluxus: vnde notabiliter fui debilitatus. In septimana sãcta surrexi: solatium nostrum erat ascendere sub tectum, vt nos paululum colligeremus, & spiritu interessemus officijs, illius temporis, ac pietati populi Christiani: videntes interim in hospicio illo à mane vsq; ad vesperam vorãtes carnes, & perporantes absq; vlla tã sancti tẽporis memoria: & ita transegimus diẽs illos, vsq; ad secundũ Paschatis diẽ ad noctem, quo tẽpore cẽperunt augeri labores nostri & calamitates: timebatur. n. obsidio illius loci ab hostib⁹; & videbatur, quasi dies esset nouissimi Iudicij, ex ijs quã illa nocte, & duobus sequentibus diebus ibi gerebãtur, nos autẽ, si locus fuisset obsessus, non aliud quã mortem ipsam expectabamus. Ideo reliquerunt nos, qui nostri cubiculi curã gerebant, & qui vulnere meo medebatur. Cibus noster erant Castaneæ, & caseus; & post hosce dies in magnis delicijs habuimus bouinam salsam, quotidie timores & pressurẽ renouabantur, vsq; ad Dominicam Quasi modò, in qua fuit quies, & vulnus meũ, quod iam intus ex concreto purẽ cõputruerat, iterum aperuerũt, vt curatio de nouo inciperetur. Statim autẽ ad initium Aprilis iudicabant Capitanei, nihil se à nobis habituros: ideoq; furiosẽ ad me venerunt, vt significarẽt, se velle nos interficere: quare sæpius de nostra morte consularunt, per dies aliquot; donec

quatuor tantum dies nobis prescripserunt, in quibus certi ipsi de nostra redemptione fieri possent, nec ullus inuentus fuit, qui etiam oblato precario ex Arce exire, & Rotomagum ire vellet: ut quod fieret, intelligeret: nullas enim literas illic acciperant, nisi vnas à P. Suario. FERIA sexta omnem spem humani subsidij deposueramus, ob summas difficultates, pecuniam per tot milites securè adferendi. Et tandem nuncius venit à Rectore Rotomagensi, quo Capitaneus, & qui decreuerant nos interficere fuerant placati, fuit autem dies nona huius, quo tempore, siue malicia, siue ignorantia Chirurghi, femur meum concepit quoddam Apostema, ita ut vix possem incedere; & subleuata est febris cum magna debilitate. Et tandem voluit Dominus noster, omnes difficultates vincere, ac die decima quarta Iytrum peruenit, non sine magno periculo. & die sequenti lætam omnium faciem nobis ostenderunt: & ipse Capitaneus cum quibusdam alijs nos deduxerunt, & aliquam partem itineris sunt comitati, scientes iam apertè me Religiosum esse Societatis, quos illi, magno suos reputant hostes. Et ut nostrum solatiū aliqua noua calamitate dilueretur, Frater noster Derisus (qui pedes cōfecerat quasi duo milliaria) ob temporis æstus, & itineris defatigationem coepit ita debilitari, ut omnes redderet valde sollicitos, quia locus erat valde securus. Sed Deus breuè eū confortauit, ut potuerimus pergere, vsq; ad vndecimam noctis horam per montes & valles, in nullo loco hærentes ob imminentiā pericula, & cum ingenti vulneris mei dolore. FERIA 5. ambulauimus tuto per loca Catholica, & FERIA 6. mane peruenimus ad hoc

ad hoc Collegiū, vbi iterū mihi vulnus aperuerunt, vt nunc tertio curaretur, nam pollex manus satis profundè per illud intrare potest: ideoque cogor hic hærere, vt faner. Non scribo R. V. quas disputationes habuerim cum Ministro in Cardellachio, quas non potui euitare. Ipse legit Cõstitutiones nostras, Regulas, & vitã P. S. Ignatij, quam in fine mihi restituit. Et propter hos libros, & literas P. Ioannis Snarij, postq̃ a nobis discesserat, apertè ei dixit, me esse de Societate Iesu. Sit Deus in omnibus benedictus, multū procul dubio nobis profuerunt apud Deū Orationes totius Prouinciæ, siquidè nos ad eò benignè suauiterq̃ tractauit. mihi aut crux quidem & pudor est, quod cum sim inutilis, adhuc sim alijs ad eò grauis. Non licet nunc esse prolixior: quia adhuc nocet si scribam. Toti Prouinciæ, cuius semper sum memor, sapius me commèdo; idemq̃ facit Frater Derius. Deus omnibus sanctum suum concedat amorem. Rotomagi 22. Aprilis. 1573.

HAB sunt hõrum duõrum sanctorum virorum literæ, quos his calamitatibus Deus voluit exercere; sed ex eisdem eripuit, vt ad labores alios non minus graues disponderet. Sed sanctum Patrem Martinum Guierrium voluit hac occasione remunerare, educens eum non solum ex ferreis compedibus; sed etiam ex carcere corporis ad cõfitendum sanctum nomen eius, & scelici beataq̃ eius visione fruendum, quam tantoperè cupiebat. Mortis etiam ratio fuit eius desiderio conformis, instar scilicet Martyrij, quemadmodum testatur ipse Pater Ioannes Snarius: eò quòd prouenerit ex ictibus, & percussionibus, malaque tractatione

hæreticorum, Catholicæ fidei hostium, quam ipse publicè profitebatur. Cùm enim P. ipse Martinus debiliore esset complexionis, quàm alij magis incurrit detrimentum; & cùm esset Beatissimæ Virgini addictissimus, illa eum præuenit ad hanc pressuram. nam propè locum, in quo fuerunt capti, descendentes ex suis iumentis, accesserunt ad quoddam facellum Beatissimæ Virginis, quod ipsa via erat, vt orarent. Et ibi illa ei reuelauit, vt intra dies octo moreretur. Nec post mortem eum deseruit. nam, cùm die Sabbathi secunda hora matutina obiisset, ingressa est in cubiculum foemina quædam gallico habitu induta, sed honestissimo, cū tamen transuisset propè ipsos montes, & custodiâ Gallorū Hugonororū: & locutus est cum P. Ioanne Suario (qui hæc retulit) eumque interrogauit lingua, quam Pater intellexit: nam alicuius mortui corpus ibi haberent, & an eodem decenter coopertum: cumque verè non esset appertectum, eduxit illa mundum lintheamen, quod gerebat sub axilla, & illud honestè, valdeq; comòdi inuoluit, suamq; benedictionem ei impertiuit: & Patri gratias ei agenti, & aliquã solutionem offerenti respondit: non propterea veni, & statim exiit. Omnes autem, qui eam viderant, persuaserunt sibi, eam fuisse Virginem sanctissimam, aut certè ab ea missam in subsidium seruorum eius viuentium, & necessitatem defuncti. Sepelierunt eum extra Oppidum prope quandam Crucem, quæ stabat è regione cuiusdam templi. Fuit autem DEI Prouidentia, vt memoria loci, in quo fuit sepultus, non omninò euanesceret; nam post triginta annos Pater Iacobus Turrianus exat-

ex affectu ac deuotione erga sanctum hunc vi-
rum Romam proficiscens Procurator suę Prouin-
cię Peruanię, rransiens per Galliam, valde egit cõ-
mendauitque Patribus Societatis, qui erant in
Collegijs propinquis Cardellachio, vt in-
quirent diligenter sancti illius corpus: quod il-
li ita sollicitè præstiterunt, vt verè certis signis ac
testimonijs illud inuenerint: patriq; Turriano ex
vrbe redeunti illud tradiderunt, qui secum in Hi-
spaniam tulit Anno 1603. tradiditq; P. Alphonso
Ferrerio Prouincię huius Castellanię Prouincia-
li. Et quamuis Salmaticense Collegium valde il-
lud optaret, eò quòd sanctus vir per multos an-
nos fuisset ibi Rector: adiudicatum est tamen do-
mni Professæ Vallis-Oletanę, vbi erat Præposi-
tus, cum electus fuit ad profectiõnem Romanam:
vbi sanctum corpus cistæ plumbeæ inclusum col-
locatum fuit in supremo summi Altaris gradu ad
partem Euangelij, & superpositus est lapis cum
hac latina inscriptione: Patri Martino Gutierrez
Almodouar, huius domus Præposito, singulari
pietate, virtute ac doctrina viro, in carcere apud
Hæreticos Cardellacij in Gallia Narbonensi vita
functo, Anno 1573. ætatis 49. Atq; huc inde transf-
lato Anno 1603. amoris ergo Patres DD.

§. I.

SED ad historiam nostram redeamus. Statim
Satque P. Balthassar has literas accepit, confi-
tuit, vt necessaria pecunia pro eorum redem-
ptione quæreretur. Et quamuis quicumque alius
fuisset Prouincię superior, magna id cura fecisset:

V 5 tanta

(tanta enim est in Societate charitas, vt non solum tantorum Patrum causa, quorum vita totum illi valde expediebat; sed cuiuscunque fratris adiutoris magna fuisset adhibita diligentia, etiam si tota propterea Prouincia debuisset debito onerari) At P. Balthassari fuit res hæc facilior, & expeditior ob notitiam & amicitiam, apud Notinenses & Burgenfes potentes ac diuites mercatores, qui suam correspondentiam cum Lugdunensibus habebant, quibus facillimum erat pecuniam assignare pro lytro Patrum soluendam. Ne defuit diuina Prouidentia in hac occasione. præcedenti anno ingressi fuerant Societatem Nouitij duo insignium facultatum, qui ex sua hereditate liberaliter obtulerunt tria millia ducatorum: tot enim necessarij censebantur ad rem omnino expediendam. Hac expedita diligentia, contendit Pater Balthassar properanter Burgos, in negotio huic finem imponeret: & inde statim expediti Fratrem Bartholomæum Vvæzanum ad huc Nouitium, sed gallicę linguę peritum: qui seculari habitu indutus, ne agnosceretur & ab Hereticis caperetur, profectus est, secum habens Schedas Cambij Lugdunum: vbi solutum id fuit

de quo pactum fuerat; & Patribus prospectum de ijs, quæ ad suum iter prosequendum erant necessaria.

